

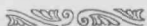
Božidar pa je zbolel in umrl. Bridkostno je žalovala božja Mati za pobožnim otrokom in tudi božje Dete je težko pogrešalo svojega milega prijateljčka.

Nekoč pa je šel Jezusček z Marijo iz Nazareta. Pot ju je peljala mimo Božidarovega groba. Ko sta prišla do groba dobrega otroka, sta obstala.

Nebeško Dete je stopilo h grobu malega prijatelja. V srce se mu je zasmilil dobri, pobožni deček, ki je v cvetu svojih otroških let moral umreti. Božji Sinek se je razjokal. In njegove solze so padle poleg malega groba. In glej! Iz božjih solza so vzklikele prekrasne cvetke in nagnile žalostno svoje nedolžno-bele glavice. — Bile so to prve krizanteme . . .

O krizanteme, ve priče Jezusčkovih solzic, ve priče žalosti božjega Deteta, tudi mi smo vas posadili na grobove svojih dragih, Tudi naše solze ste videle, tudi naše vzdihne čule. Pripovedujte o naših solzah, o naši srčni žalosti našim dragim v grob. Pripovedujte pa tudi, da se je iz naših src dvignila vroča molitev do božjega Srca za tiste, ki snivajo v hladnem grobu. Nismo jih pozabili, posebno danes so nam stopili jasno pred oči, posebno danes — vernih duš dan . . .

J. S.-lič.

Zvestoba mladega junaka.

Kakor lani in letos, enako je bila tudi pred sto leti velika vojna med Avstrijci in Francozi, ko je bil Napoleon cesar francoski. Francozi so prodirali proti Dunaju. Armadni oddelek je imel nalogo, da poizveduje in pripravlja pot glavni armadi. Nenadno pride ta oddelek do velikega gozda, kjer je bilo veliko raznih potov. Nihče ni vedel za pravo pot.

Le en deček je bil tam, ki je dobro poznal pot skoz dolgi gosti gozd. Večkrat jo je bil že prehodil.

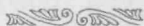
Poveljujoči častnik prosi dečka, naj jim bo kažipot in voditelj. Toda deček se odločno brani: »To bi bilo greh, izdajstvo domovine.« Častnik pa mu nujno prigovarja in mu ponuja mnogo svetlih cekinov. A deček ostane stanovit.

Slednjič mu častnik zapreti, da ga dá ustreliti, če jim noče biti za voditelja skozi gozd. Deček odgovori na kratko: »Tedad umrjem kot mučenec in pridem takoj v nebesa.«

Med tem doide tudi francoski general. Ko sliši o dečkovem domoljubju, ga pokliče predse in javno pohvali njegov pogum ter ga tudi bogato obdari.

Francozi so morali napraviti velik ovinek, da pridejo do bližnjega mesta. Medtem so bili pa že vkorakali naši vojaki. Po domoljubju junaškega dečka je bilo rešeno mesto s prebivalci.

Kl. Ave Maria.

Spominjajmo se umrlih!

Mesec, ki smo ga pričeli, je posvečen spominu naših rajnih, posvečen dušam v vica. Obračam se zopet do vas, ker vem, da vaša mlada srca rada slušajo prošnjo, vem, da radi izpolnite, kar vas prosim.

Poglejte, predragi otroci, že več kot eno leto se vojskujejo naši vojaki, da rešijo našo domovino, pred zahrbtnimi sovražniki. Bog blagoslovlja našo vojsko, a vendar je že mnogo, mnogo naših vojakov, junakov, padlo v boju. Padli so v rešitev domovine, dali so življenje za to, da bi se nam, otroci dragi, dobro godilo. Veliko so za nas dali, vse, celo svoje življenje. In kaj jim bomo dali mi? Junaki že spé v grobovih, ne moremo jim dati ničesar, le svojo hvaležnost.

In kako jim bomo izkazovali svojo hvaležnost? Najlepše z molitvijo. Glejte, prišel je dan vseh vernih duš. Vsi molijo ta dan na pokopališčih za svoje rajne. Vi, otroci, pa molite prav posebno za padle vojake, za junake, ki so na oltar domovini položili svoje življenje. Morda je padel tvoj oče, brat? Mlada srca Bog najrajši usliši. Zato pridno molite cel mesec za padle junake, in Bogu bo všeč vaša molitev. S svojimi molitvami izprosimo lahko pokoj in rajsko srečo vojakom, sebi pa blagoslov božji. Zato — molite!

J. S—lič.

